

Macià

Moria per Nadal. El misteri el vencé.
Un Àngel sense lluc encara anunciava
una Naixença per a la Mort. Hi hagué
un malentès. La nit ja no fou blava
en el cel vertical i nostre del Pessebre.

Rei màgic, enfebrat, sempre fidel!
Fe inerta, vana febre
per la flama fugaç del seu Estel.

Endebades un dia fou rebel.

No foren tanmateix certs els presents?
Un somni per a tants, una mentida
daurada per a tots, ¿no val la veritat no val la vida
amb sentits, sentiments i pensaments?

Viatjà per amor, bregà, fallí;
i esperà, caut, la lenta aurora,
que assegura la tria del camí.
Però només de l'alba hagué penyora.

Fou blanc de tan ardent, i envellí sense usura,
balbucejant i maltraçut com un infant
que creix en passió més que un gegant,
fins a la mort, cap a la glòria obscura.

Joan Oliver (Pere Quart). *Obres completes. Poesia*. Barcelona: Proa, vol. I, 1975.